

Bjørn Elmquist (RV):

Ja, det svar, som hr. Rahbæk Møller lige har givet, synes jeg faktisk er vældig dækkende. Det handler her om at afskære forsikringsselskaber og pensionskasser og andre fra at benytte sig af forudsigelser. For det er forudsigelser.

Når både den konservative og Venstres ordfører bruger ordene »viden om«, ja, hvad er det så viden om? Der er altså en viden om et eller andet, et kendskab til testens resultat hos de personer, der måtte have fået foretaget en sådan test.

Men hvad går den test og testresultaterne ud på? Er det fakta, er det uafviselige fakta, eller er det en gisning? Er det en forudsigelse? Er det måske en spådom? Hvad nu, hvis man har været hos en spåkone ude på Dyrehavsbakken, og hun har læst i kortene eller i éns hånd og har sagt: Ja, der er udsigt til, at du får en alvorlig sygdom om 2-3 år. Skulle vi så også have pligt til at aflevere sådan en spådom til forsikringsselskaberne?

Se, det er ét aspekt i det. Et andet aspekt er jo selvfølgelig, at disse gentest formentlig med årene bliver sikrere og sikrere. Det er, hvad vi har måttet erfare. Jeg kan huske, at da jeg i 1979 fra denne talerstol rejste spørgsmålet om gen-teknologien i det hele taget, rystede de fleste på hovedet og sagde: Jamen, det er science-fiction; det ligger så langt ude; det er noget, de har skrevet om i fremtidsromanerne; det kommer aldrig. Og så, da vi kom et stykke ind i det, sagde de: Jamen det er bare for at forudse forskellige uheldige ting; det skal aldrig bruges aktivt.

Nu har vi det første klonede pattedyr i England, nemlig et får, som er lavet som en identisk kopi af et allerede eksisterende væsen. For bare 3-4 år siden sagde man jo også, at det var en umulighed, og lige pludselig er vi altså i situationen. Derfor er vi fra Det Radikale Venstres side ganske enige i sigtet med dette lovforslag: at vi bevæger os ind i en teknologisk fremtidsverden, hvis vi ikke passer på, og vi vil gerne være helt på det rene med, hvad vi gør, før vi giver los.

Mit parti stemte ikke for, men imod beslutningsforslaget tilbage i 1991, og det er vi kede af i dag. I dag er vi glade for lovforslaget her.

Dette handler altså om, at man afskærer pensions- og forsikringsselskaber fra at betinge sig, at der bliver fremlagt nogle forudsigelser. Der er ingen afskæring – som også Socialdemokratiets ordfører gjorde opmærksom på – fra at vælge mellem forskellige metoder, når det drejer sig

om at stille diagnosen, altså at få fastslået: Lider den og den person af den og den sygdom eller af nogen sygdom? Da må man godt bruge DNA-tests i dag og i fremtiden, og det vil formentlig i stigende omfang blive diagnosemetoden frem for andre, for derved kan man fastslå – også i et meget tidligt stadium – at her foreligger der en sygdom. Det må den pågældende person også selv være interesseret i, for så kan man jo komme i gang med en helbredelse, et forsøg på en kur, på så tidligt et stadium som muligt. Derfor er det i alles interesse, at noget sådant er så nøjagtigt som muligt.

Så altså fra radikal side kan vi til fulde støtte dette lovforslag.

Tom Behnke (FP):

Forslaget går som nævnt af flere ud på at forbyde brug af DNA-test ved tegning af forsikringer og pensioner. Vi ved, at allerede i dag er der jo ganske omfattende krav til helbredsundersøgelser, når man ønsker at tegne enten en forsikring eller en pension, og man kan sige, at jo højere sum man ønsker, jo større en forsikring man ønsker, jo mere omfattende er kravene til de helbredsundersøgelser, der skal foretages.

Her kommer så DNA-testen ind som en lille udvidelse af de helbredsundersøgelser, som allerede foretages i dag, altså en udvidelse af den eksisterende mulighed for at lave helbredsundersøgelser.

I Fremskridtspartiet har vi absolut intet imod, at man har den mulighed for at benytte DNA-test, og derfor er vi i Fremskridtspartiet ikke særlig positive over for ministerens forslag.

Sagen er jo, at et forsikringsselskab er en privat virksomhed. Det, forsikringsselskabet udlodder, er et tilbud om, at man kan tegne forsikring i det selskab på nogle bestemte præmisser og nogle bestemte betingelser. Det er altså et tilbud, som forsikringsselskaberne giver. Det er et tilbud, man kan sige nej tak til. Det er jo ikke sådan, at der er nogle, der er tvunget til at være i et bestemt pensions- eller forsikringsselskab. Sådan er det jo ikke. Derfor kan man sige nej tak til det pågældende tilbud og så vælge et andet tilbud.

Det er jo det, der er så herligt, når det er det private marked i modsætning til det offentlige. I den offentlige sektor har man ikke nogen valgmuligheder. Der må man tage det, eller også må man lade være. Men her har vi altså muligheden for, at man kan vælge, og det er helt givet, at på nuværende tidspunkt er der ingen forsikrings-